

I början av 30 talet stod Bromm ungdomsråd för Kanaområdet och dess omnejd, utom Frälgårdsområdet och sällskapsföreningen. Man komme få hyra rum i gården eller få en fältplats ute på "djurgården", området som senare blev Kanaområdet. Platsen för fältuppläts omkring 1940 vid skogsentrén, där pumpstationen senare byggdes. Men där var strängt och bevakat. När så "fältängen", varit sids slägäng, stod för sig fältet omkring 1942-44 flyttas upp till somrättskåren (från Flysta i Spånga) upp från fristyrkorna längen. De bodde i den övre delen av ängen, där de även brände sin bröftauna utländ. Området var då 5 ha per plats för sommaren. Vi som bodde ute kunde sommaren ligga 10str under tälten, för det trodde att ängen vid regnigt väder låg kret eller delvis under vatten.

Ingenjörerna var första åren vid sluga 6-7. På lilla ängen bestade frälgårdsmedlemmarna huvut, så den platsen var försedd med stata och ingen fick gå där. Den vägen uppmärkades myg. i mitten på 50 talet. Senare blev den också ett promenadstråk för många pers. som tyckte det var en pass i skogen och som gick sammade och pratade kort en stund.

Vatten kom från fadero i Zirkelvinkar, platt
förras ej, från en gammal pump, där fot-
bollsplan numeras laggs, samt från backen
vid buren. När det var varmt körde område
vattnet och vi fick dricka 5 l. var. Sjö-
vatten fick druga till disk och trått. Men
gubben var det. Ibland tog vi med oss
kaffe och ett tråttbygde och var mer på
djur gården med trått och rögar.

Så kom då en tid vi fick lämna bygga
väggar och det var vi glada för, flera famil-
jer brände ju bort. Vid därtid väder var det
inte lätt åka hem med bort och packning.
Ingen brände bort. Det blev fört senare som
biten blev sannolig. Besväret var det förstas
på brotten när alla "hns" skulle tas ner.
Vi byggde gavlarna borta, med bultar i hör-
nen, som skruvades bort och skrivorna ställ-
des mot fräsl och fastes samman. Så gläd-
jen var stor, när und kom att slaggarna fick
såa uppse äret om. Men dyvare är det numera
så många inbrast och skadegårdar.

Många var tillbuden i skogen, folk var stor-
viga med eld. Då var det i första hand
slaggfallet, som var där och hjälpte till.
Sjöänga brändkör, det är längesen, kom red
brade ej slängas som räckte upp till häuden.

Vi slängde sig här binkar över bergen
och släcka med rustor. Även senare var det
varit flera bränder, som vi deltagit i

släckningen. Nu var ju ju berordkären ut-
pus härl med sådant medel.

Nu på 70-80-tal har vi lite städigare snyg-
de märke ju renoveras lite emellanåt efter
slitage och intresset. Vi skräcker platserna.
Har och färsikar få området se så snygg
ut som möjligt. Gräset, klippsas flera gång
om året. På sommaren kom barn och vuxna
spela badminton & fotboll och middags-
firande har alltid varit en gemensam
träff med lekar & kaffe.

Vi skräcker beställning, av sopor och latrin
bräntning och hälle rent runt om in-
för alla skogsbesökare, är inte så snygga.
de slänger sina sopor.

Det stora problemet i dag är somm-
rön för 40 år sedan. Det är verkligen.
Det byggdes ett pumphus vid sidan o
Klaraengårdens, som var där i gården, vi po-
ringen samt allmänheten. I somras -84
stängdes pumpen. Vi var då främst
gå till badet och bränna och det gick
bra, så länge badet var tätigt, sen s-
kranken bort. Många familjer bränbar
sig vatten fram från med bil. Men vi
andra, vad händer? Men jag ser med
finnsikt fram mot en ny sommar. Klara
är nägt rikt. Jag började vara på Klara
för 52 år sedan, så jag vet.

Bromma 24/4-85 Willy Olofsson.